

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Et Besøg

Citation: Fibiger, Mathilde: "'Et Besøg'", i Fibiger, Mathilde: "*Et Besøg*", 1851, s. 8.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger02val-shoot-idm139950814155536/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: "Et Besøg"

seent eller tidligt vil tænkes. Det kan ogsaa tænkes, at Lyset brænder i Din Sjæl, men at Du ikke er istand til at fængsle det i Ord, eller udtrykke det i Dugang med Andre. Det er da ikke Din Skyld at Du intet aabenbarer, men sikkert kommer den Lid, da Du vil blive istand dertil.

„So meer sig Vanden Klarer,
So mædre visnuh ben paa Ddet sparer!“

siger en af vore Digtene; ja han gaaer videre ved den Paastand, at den, som ikke kan udtrykke sin Tanke i Ord, kommer ikke i Himlen.

Derfor gjøre I Uret i at kalde Eders Indeslutethed Kvindelighed, thi den er intet Fortrin, men en Mangel, om end en Mangel, hvori I selv ere ganske uskyldige. Den sande Kjærlighed, og fra den er dog ikke Kvindeligheden udelukket, opfordrer os til i den videst mulige Udstrækning, at hengive os til Menneskene, og de, som selv ikke kunne det, skulle idetmindste modtage i et hjærtligt Hjerte, hvad der er udgaaet fra Hjertet.

Saaledes føler jeg Trang til at hengive mig til Eder, som en Veninde til sine Veninder, som en Søster til sine Søstre. Naar jeg troer kanske i flere Retninger at kunde indvirke paa Eder, saa er det fordi jeg veed hvormeget I have indvirket paa mig; thi meget har jeg modtaget af Eder, meget Effønt har, gennem Eder aabenbaret sig for mig, uden at I have tænkt paa at